

بررسی اثر پودر جلبک اسپیرولینا و گل میخک بر عملکرد رشد و ترکیب لاشه بچه ماهی انگشت قد کپور معمولی (*Cyprinus carpio*)

• داود محمدرضائی*: گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه ملایر، ملایر، ایران

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۹۸ تاریخ پذیرش: تیر ۱۳۹۸

چکیده

در این مطالعه به منظور بررسی اثرات پودر جلبک اسپیرولینا و گل میخک بر عملکرد رشد و کیفیت لاشه، بچه ماهیان انگشت قد کپور معمولی (میانگین وزن ۱۶/۲۰ گرم) با سطوح مختلف پودر اسپیرولینا (۵، ۱۰ و ۱۵ درصد) و گل میخک (۲، ۴ و ۶ درصد) بر حسب درصد جیره و تیمار شاهد به مدت ۸ هفته تغذیه شدند. پس از اتمام دوره، ماهیان زیست سنجی شده و شاخص های رشد و کیفیت لاشه سنجیده شد. نتایج نشان داد ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی سطح پودر جلبک اسپیرولینا ۵ درصد از نظر بهبود شاخص های رشد به لحاظ آماری اختلاف معنی داری با سایر تیمارها داشتند ولی از نظر کیفیت لاشه اختلاف معنی داری در تیمارها مشاهده نگردید و تنها در سطح ۱۵ درصد سبب کاهش چربی لاشه گردد. براساس نتایج، در بین تیمارهای اسپیرولینا شاخص های ضریب رشد ویژه و طولی، ضریب چاقی، درصد افزایش وزن بدن و ضریب رشد روزانه در تیمار ۵ درصد از سایر تیمارها بالاتر بود. در بین تیمارهای پودر گل میخک بهترین شاخص ها در تیمار ۴ درصد به دست آمد، هرچند در تیمار شاهد شاخص رشد و کیفیت لاشه در مقایسه با کلیه تیمارهای گل میخک بالاتر بود. براساس نتایج، استفاده از پودر جلبک در جیره غذایی بچه کپور ماهیان به میزان ۵ درصد می تواند سبب بهبود عملکرد شاخص های رشد و کاهش ضایعات تغذیه ای خواهد گردد.

کلمات کلیدی: اسپیرولینا، گل میخک، شاخص های رشد، کیفیت لاشه و کپور معمولی

مقدمه

مختلف کاربردهای فراوانی دارد. پودر این گیاه به دلیل داشتن خواص بی‌هوش‌کنندگی در صنعت آبی‌پروری به‌عنوان یک ماده بی‌هوشی رایج و دوست‌دار محیط زیست کاربرد دارد. از خواص دیگر این گیاه می‌توان به ویژگی نیرو دهنده، محرک اشتها و ضد عفونی‌کننده اشاره کرد (زرگری، ۱۳۷۶). گل میخک جریان آنژیومی را افزایش داده و در نتیجه فعالیت گوارشی را تقویت می‌کند (زرگری، ۱۳۷۶). در بسیاری از مناطق دنیا جدای از مصارف درمانی و بهداشتی این گیاه به‌عنوان چاشنی در تهیه غذا نیز استفاده می‌گردد (زرگری، ۱۳۷۶). مشخص شده که استفاده از پودر گل میخک می‌تواند سبب افزایش تراکم پذیری ماهیان گردد (مهرابی، ۱۳۷۸). اطلاعات زیادی در خصوص استفاده یا اثرات کاربرد گل میخک بر عملکرد رشد و کیفیت لاشه ماهیان پرورشی در دسترس نیست و بیش‌تر مطالعات در این خصوص بر روی گیاه نعنای فلفلی صورت گرفته که در کنار بیان خواص بی‌هوش‌کنندگی برای آن (رخشانی و همکاران، ۱۳۹۷) اثرات مثبت آن بر عملکرد رشد قزل‌آلا بیان شده است (عادل و همکاران، ۱۳۹۴). با توجه به مطالب مطرح شده، هدف از این مطالعه بررسی اثرات استفاده از پودر اسپیرولینا و گل میخک بر عملکرد رشد و کیفیت لاشه بچه‌ماهی انگشت‌قد کپور معمولی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

در مطالعه حاضر تعداد ۱۶۰ عدد بچه‌ماهی انگشت‌قد کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) با میانگین وزنی 1 ± 0.16 به مدت ۸ هفته با دو جیره غذایی حاوی مقادیر مختلف پودر جلبک اسپیرولینا (۵، ۱۰ و ۱۵ درصد) و پودر گل میخک (۲، ۴ و ۶ درصد) بر حسب کیلوگرم غذا تغذیه شدند. دمای آکواریوم‌ها در طی دوره آزمایش 24 ± 0.5 و تعویض آب به‌صورت روزانه به میزان ۲۰٪ بود. جهت آماده‌سازی تیمارها از غذای بچه‌ماهی ماهی کپور معمولی (پروتئین ۴۲٪، چربی ۱۳٪، خاکستر ۱۲٪، فیبر ۴/۵٪، فسفر ۱٪، کلسیم ۱/۶٪ و رطوبت ۱۰٪) شرکت دانه رز بروجد استفاده گردید. پس از پودر نمودن غذای مقادیر پودر اسپیرولینا و گل میخک برحسب درصد حضور در جیره به هر کدام از تیمارها اضافه و سپس به‌خوبی مخلوط گردیده و مجدداً توسط چرخ گوشت به شکل گرانول تبدیل و پس از خشک شدن در اختیار بچه‌ماهیان قرار گرفت. پس از اتمام دوره‌ای ماهیان زیست-سنجی شده و شاخص‌های رشد مانند نرخ رشد ویژه (SGR)، میانگین درصد افزایش وزن بدن (WGR)، میانگین درصد افزایش طول بدن (LGR)، میانگین سرعت رشد روزانه (ADG)، ضریب تبدیل غذایی (FCR)، ضریب چاقی (CF) و شاخص امعاء و احشاء (VSI) براساس فرمول‌های زیر محاسبه گردید (Mohamadzaei و همکاران، ۲۰۱۱):

در دهه‌های اخیر به دلیل افزایش جمعیت و رویکرد عمومی به مصرف غذاهای سالم، مصرف آبزیان در جهان در حال افزایش است. این امر موجب شده است تا بهره‌برداری از ذخائر آبزیان از دریا و آب‌های داخلی به‌حدی بالا رود که آن‌ها را با خطر نابودی مواجه سازد از همین رو پیش‌بینی می‌شود که در دو دهه آینده، آبی‌پروری نقش به‌سزایی را در تأمین غذای بشر و کاهش فقر جهانی ایفاء کند (صابریان جویباری و همکاران، ۱۳۹۶). از آنجایی که بخش عمده‌ای از هزینه‌های یک واحد پرورشی را تأمین خوراک به‌خود اختصاص می‌دهد، بنابراین برای دستیابی به تولید بیش‌تر در یک واحد پرورشی لازم است که توجه بیش‌تری به این موضوع گردد (Tokure و همکاران، ۲۰۰۶). از طرفی افزایش قیمت پودر ماهی و کمیاب شدن آن موجب شده است که مطالعه در زمینه منابع پروتئین جایگزین اهمیت پیدا کند (Nandeeshya و همکاران، ۲۰۰۱). انتخاب مواد اولیه مناسب به‌منظور تاثیرات مثبت آن‌ها روی رشد، سلامت آبی، کیفیت آب و کنترل کیفیت محصول تولیدی امری ضروری می‌باشد. جلبک‌ها از ترکیبات غذایی نو ظهور هستند که به دلایل خواص و ویژگی‌های غذایی خاص امروزه در صنایع مختلف به‌عنوان پریبیوتیک مصرف می‌شوند (Cysewski و Capelli، ۲۰۱۰). این ترکیبات دارای تأثیر مثبت بر روی شاخص‌های رشد، متابولیسم فعالیت کبدی و روده‌ای می‌باشند. در این میان جلبک (*Arthrospira platensis*) می‌تواند به‌عنوان مکمل نسبی یا جایگزین پروتئین‌ها در غذای آبزیان استفاده شود (Volkman و همکاران، ۲۰۰۸). مطالعات نشان داده افزایش مکمل اسپیرولینا به جیره غذایی گربه ماهی انگشت‌قد به میزان ۵ درصد جیره غذایی و در ماهی تیلاپیا تا ۱۰ درصد جیره غذایی سبب بهبود عملکرد رشد و پارامترهای خونی مرتبط با ایمنی ماهیان می‌گردد (Promya و همکاران، ۲۰۱۱؛ Abdel-Tawwab و همکاران، ۲۰۰۸). هم‌چنین وجود اسپیرولینا می‌تواند اثر حفاظتی در برابر آلاینده‌های سمی نظیر کلرید کادمیوم داشته و سبب بهبود شاخص‌های بیوشیمیایی در ماهی شود (Evaz- Zadeh Samani و همکاران، ۲۰۱۷). اسپیرولینا دارای پروتئین قابل هضم بالایی (۷۰-۶۰ درصد) همراه با اسید آمینه‌های ضروری، اسیدهای چرب غیر اشباع نظیر اسید لینولنیک، ویتامین‌ها، مواد معدنی و رنگدانه‌های گیاهی مختلف می‌باشد (Hosseini و همکاران، ۲۰۱۳). به دلیل همین ویژگی‌های تغذیه‌ای استفاده از این ماده غذایی به‌عنوان مکمل یا به‌عنوان جایگزین در جیره ماهی می‌تواند سبب بهبود رشد ماهی، کیفیت رنگ گوشت، تولید مثل و کیفیت لاشه ماهی شود (Teimouri و همکاران، ۲۰۱۳؛ Ameen و Abdulrahman، ۲۰۱۴). گل میخک (*Syzygium aromaticum*) به دلیل داشتن خواص دارویی فراوان در صنایع

در پایان داده‌های به دست آمده پس از بررسی نرمال بودن، با استفاده از نرم‌افزار Spss به روش آنالیز واریانس یک طرفه و مقایسه میانگین دانکن در سطح ۵ درصد تجزیه و تحلیل شدند.

نتایج

نتایج پارامترهای بیوشیمیایی و رشد بچه‌ماهیان انگشت‌قد کپور معمولی تغذیه شده با سطوح مختلف پودر اسپیرولینا و گل میخک در جدول ۱ ارائه شده است. طبق جدول ۱، کلیه پارامترهای رشد در بچه‌ماهی انگشت‌قد کپور معمولی اختلاف معنی‌داری را با تیمار شاهد نشان دادند. در بین بچه‌ماهیان تغذیه شده با سطوح مختلف اسپیرولینای اضافه شده به جیره غذایی، جیره حاوی ۵ درصد اسپیرولینا نتایج بهتری در خصوص پارامترهای رشد با سایر تیمارها نشان داد. ضریب چاقی، درصد افزایش وزن بدن، ضریب رشد ویژه، ضریب رشد روزانه در بین ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی سطح ۵ درصد پودر اسپیرولینا بالاتر بود. ضریب رشد طولی و شاخص احشائی تفاوتی را در بین کلیه تیمارهای دارای سطوح مختلف اسپیرولینا نشان ندادند، در صورتی که با گروه شاهد دارای اختلاف معنی‌داری بودند.

$$\text{SGR (\%/day)} = [(\text{LnWt} - \text{LnWi}) / T] \times 100$$

$$\text{WGR (\%)} = [(Wt - Wi / Wi)] \times 100$$

$$\text{LGR (\%)} = [(Lt - Li / Li)] \times 100$$

$$\text{ADG (g/day)} = (Wt - Wi) / T$$

$$\text{CF} = Wt \times Lt - 3 \times 100$$

افزایش وزن تر بدن (گرم) / کل غذای خورده شده (گرم) = FCR

$$\text{VSI} = [(\text{وزن تر بدن (گرم)} / \text{وزن امعاء و احشاء (گرم)}) \times 100$$

که در آن: Wt و Lt به ترتیب میانگین وزن و طول نهایی، Wi و Li به ترتیب میانگین وزن و طول اولیه بچه‌ماهیان و T طول دوره پرورش می‌باشند.

پس از زیست‌سنجی از بافت عضله ماهیان نمونه گیری شده و کیفیت لاشه براساس شیوه‌های عنوان شده در روش استاندارد (AOAC، ۱۹۹۵) مورد آزمایش قرار گرفت. پروتئین خام کلیه نمونه‌ها به روش کجلدال و از طریق تعیین نیتروژن کل محاسبه گردید. چربی خام نیز از طریق حل کردن در اتر و تعیین مقدار آن به روش سوکسله و با دستگاه سوکسله انجام شد. هم‌چنین رطوبت از طریق قراردادن نمونه در اتوکلاو در حرارت ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت و خاکستر از طریق قرار دادن نمونه در کوره الکتریکی در حرارت ۶۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت اندازه‌گیری شدند (AOAC، ۱۹۹۵).

جدول ۱: نتایج فاکتورهای رشد اندازه‌گیری شده در بچه‌ماهی انگشت‌قد کپور معمولی تغذیه شده با سطوح مختلف پودر اسپیرولینا و گل میخک

گل میخک		اسپیرولینا		ترکیبات غذایی				
۶ درصد	۴ درصد	۲ درصد	شاهد	۱۵ درصد	۱۰ درصد	۵ درصد	شاهد	فاکتورهای سنجشی
۰/۶۳۲ ^b	۰/۶۷۲ ^b	۱/۰۵۹ ^a	۱/۰۲ ^a	۱/۱۲۳ ^b	۱/۲۹۷ ^{ab}	۱/۵۳۱ ^a	۱/۳۶۲ ^{ab}	ضریب چاقی
۵۸/۱۸۶ ^c	۷۷/۶۵۹ ^b	۶۱/۳۱۲ ^c	۹۳/۱۱۷ ^a	۶۵/۸۰۷ ^b	۶۲/۰۷۹ ^b	۷۳/۰۶۲ ^{ab}	۸۷/۱۱۹ ^a	ضریب افزایش وزن بدن
۰/۹۲۶ ^b	۱/۱۴۸ ^{ab}	۰/۹۶ ^b	۱/۳۴۱ ^a	۰/۸۸ ^b	۰/۸۳۵ ^b	۰/۹۹۶ ^{ab}	۱/۲۱ ^a	ضریب رشد ویژه
۱/۱۸۷ ^b	۱/۵۸۴ ^{ab}	۱/۲۵۱ ^b	۱/۹ ^a	۱/۳۴۳ ^{ab}	۱/۰۵۴ ^b	۱/۴۹۱ ^{ab}	۱/۷۷۸ ^a	ضریب رشد روزانه
۴/۴۶۳ ^a	۴/۹۵ ^a	۴/۰۸۴ ^a	۲/۳۷۷ ^b	۴/۴۶۳ ^a	۴/۹۵ ^a	۴/۰۸۴ ^a	۲/۳۷۷ ^b	ضریب تبدیل غذا
۴۴/۲۳۴ ^b	۷۸/۱۹۱ ^a	۶۰/۶۳۴ ^{ab}	۶۸/۷۳۶ ^{ab}	۱۵/۰۸۳ ^b	۱۴/۹۳۱ ^b	۱۵/۳۹۵ ^b	۲۴/۱۹۱ ^a	ضریب رشد طولی
۱۷/۶۴ ^a	۱۷/۸۲۸ ^a	۱۷/۹۱۴ ^a	۱۷/۵۳ ^a	۱۰/۰۰۶ ^a	۱۱/۵۶۵ ^a	۹/۵۲ ^a	۶/۹۹۶ ^b	شاخص احشایی

مقایسه با سایر سطوح، از ضریب تبدیل غذایی بهتری برخوردار بودند. طبق جدول ۲، درصد‌های مختلف اسپیرولینا در جیره بر ترکیب شیمیایی لاشه تأثیرگذار است. هرچند که در برخی از فاکتورهای سنجش شده این اختلافات از نظر آماری معنی‌دار نبودند. ولی نتایج نشان داد افزودن پودر اسپیرولینا به جیره می‌تواند سبب افزایش سطح پروتئین لاشه و کاهش میزان چربی لاشه ماهی گردد. از سوی دیگر استفاده از پودر گل میخک در جیره نیز از نظر آماری اختلاف معنی‌داری را در بین تیمارها نشان نداد. ولی سطح پروتئین و چربی لاشه تحت تأثیر حضور پودر گل میخک در جیره قرار گرفت. براساس نتایج کم‌ترین سطح پروتئین لاشه در ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی ۲ درصد پودر گل میخک گزارش شد. در همین تیمار نیز بیش‌ترین میزان چربی لاشه اندازه‌گیری گردید.

از سوی دیگر نتایج نشان داد که اضافه نمودن پودر گل میخک به جیره بچه‌ماهی انگشت‌قد کپور معمولی سبب بروز اختلاف معنی‌دار کلیه تیمارها با گروه شاهد در کلیه پارامترهای رشد گردید (جدول ۱). در بین بچه‌ماهیان تغذیه شده با سطوح مختلف پودر گل میخک اضافه شده به جیره غذایی، جیره حاوی ۴ درصد پودر گل میخک نتایج بهتری در خصوص پارامترهای رشد در مقایسه با سایر تیمارها نشان داد. ضریب چاقی، درصد افزایش وزن بدن، ضریب رشد ویژه، ضریب رشد روزانه در ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی سطح ۵ درصد پودر گل میخک نسبت به سایر تیمارها بالاتر بود. ضریب رشد طولی نیز در مقایسه با کلیه تیمارها و شاخص احشائی تفاوتی را در بین کلیه تیمارهای دارای سطوح مختلف اسپیرولینا نشان ندادند، در صورتی که با گروه شاهد دارای اختلاف معنی‌داری بودند. هم‌چنین بچه‌ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی ۵ درصد سطح اسپیرولینا در

جدول ۲: نتایج آنالیز بیوشیمیایی لاشه بچه‌ماهی انگشت‌قد کپور معمولی تغذیه شده با سطوح مختلف پودر اسپیرولینا و گل میخک بر حسب ماده خشک

تیمارها	رطوبت	پروتئین	خاکستر	چربی
اسپیرولینا	۵ درصد	۷۳/۰۲۴ ^a	۱۲/۸۶۶ ^a	۱۴/۰۸۹ ^{ab}
	۱۰ درصد	۶۹/۴۹۲ ^{ab}	۱۳/۷۹۳ ^a	۱۶/۷۱۴ ^a
	۱۵ درصد	۷۴/۳۱۹ ^a	۱۲/۱۴۸ ^a	۱۳/۵۳۲ ^b
	شاهد	۷۴/۷۴۸ ^a	۱۰/۰۵ ^b	۱۵/۲۰۱ ^{ab}
میخک	۲ درصد	۷۲/۴۲۱ ^b	۱۰/۱۸۹ ^a	۱۷/۳۸۹ ^a
	۴ درصد	۷۴/۹۳۶ ^a	۱۰/۲۱ ^a	۱۴/۸۵۲ ^b
	۶ درصد	۷۴/۳۶۵ ^a	۱۱/۲۶۸ ^a	۱۴/۳۶۵ ^b
	شاهد	۷۶/۰۷۴ ^a	۱۰/۵۵۷ ^a	۱۳/۳۶۷ ^b

بحث

تاکنون مطالعات متعددی در زمینه استفاده از جلبک اسپیرولینا بر روی شاخص‌های رشد صورت گرفته است (James و همکاران، ۲۰۰۶؛ Saroch و همکاران، ۲۰۱۲)، در صورتی که اثرات استفاده از ترکیبات بی‌هوش کننده همانند گل میخک بر عملکرد رشد مطالعه نشده است. از سوی دیگر داده‌های محدودی در ارتباط با کیفیت این ترکیبات روی کیفیت لاشه ماهی نیز وجود دارد. نتایج این مطالعه نشان داد که اسپیرولینا به‌عنوان یک پریبیوتیک اثر مستقیمی در بهبود راندمان رشد بچه‌ماهی انگشت‌قد کپور معمولی مطابق با سایر گزارش‌ها داشت (Balasubramanian و Subramanian، ۲۰۱۴). در میان سه سطح آزمایشی اسپیرولینا، جیره حاوی ۵ درصد اسپیرولینا عملکرد رشد بهتر و جیره حاوی ۱۵ درصد اسپیرولینا از نظر کیفیت لاشه تیمارهای مناسب‌تری در مقایسه با سایر تیمارها بودند. این اثر را می‌توان به ارزش غذایی بالای اسپیرولینا نسبت داد چراکه اسپیرولینا به‌عنوان یک مکمل غذایی اثرات بسیار مفیدی برای انسان و آبزی‌پروری دارد (Tongsiri و Yuwadee، ۲۰۱۰). در مطالعه حاضر بیش‌ترین میزان رشد در ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی ۵ درصد اسپیرولینا به‌دست آمد. در حالی که در مطالعه مشابه‌ای بر روی کپور هندی کاتلا این سطح ۳ درصد تعیین شده بود (Saroch و همکاران، ۲۰۱۲). هم‌چنین سطح تعیین شده با سایر مطالعات انجام شده بر روی کپور معمولی مطابقت داشت (Ramakrishnan و همکاران، ۲۰۰۸). از سوی دیگر در تیمارهای حاوی سطح بیش‌تر اسپیرولینا عملکرد رشد در بچه‌ماهیان کاهش یافت. نتایج مشابه در مطالعه تأثیر سطوح مختلف اسپیرولینا بر عملکرد رشد لارو ماهی گورامی نیز گزارش شده است (بیابانی و همکاران، ۱۳۹۶). به‌نظر می‌رسد افزایش بیش از حد اسپیرولینا می‌تواند منجر به سفت‌تر شدن غذا شده و هضم پذیری آن را با مشکل مواجه سازد (Güroy و همکاران، ۲۰۱۲) که این روند با افزایش ضریب تبدیل غذایی در تیمارهای سطوح بالاتر مطابقت دارد. اسپیرولینا از

میکروارگانسیم‌های مفیدی است که می‌تواند سبب افزایش عملکرد رشد شود، این میکروارگانسیم‌ها می‌توانند با تأثیر بر عملکرد فلور دستگاه گوارش آثار مفیدی را بر جای گذارند (Ibrahim و همکاران، ۲۰۰۴). از این رو بهبود عملکرد رشد ماهیان می‌توان به عملکرد بهتر فلور باکتریایی روده در ماهیان نسبت داد، چراکه مشخص شده است که کپور ماهیان تغذیه شده با سطوح مختلف اسپیرولینا از نظر فلور باکتریایی روده از عملکرد بهتری برخوردار بوده‌اند به‌طوری‌که جیره حاوی ۱۰ درصد اسپیرولینا بیش‌ترین بار میکروبی فعال را برای کپور معمولی فراهم می‌نماید (Abdulrahman و Ameen، ۲۰۱۴). افزایش شاخص‌های احشائی نیز در کلیه تیمارهای اسپیرولینا نشان‌دهنده اثرگذاری این ترکیب بر ساختار دستگاه گوارش می‌باشد که نشان‌دهنده افزایش زمان ماندگاری غذا در روده و در نتیجه جذب بیش‌تر و راندمان رشد بهتر غذا می‌گردد. آنالیز بیوشیمیایی لاشه نشان داد که سطح اسپیرولینا تأثیری بر میزان پروتئین جیره ندارد ولی می‌تواند سطح چربی و کربوهیدرات لاشه را تحت تأثیر قرار دهد. تغییر در سطح کربوهیدرات و چربی به‌دلیل حضور اسپیرولینا در جیره پیش از این گزارش شده است (Balasubramanian و Subramanian، ۲۰۱۴). این تغییرات می‌تواند با تغییر در سنتز و نسبت ذخیره این ترکیبات در عضله ماهی در ارتباط باشد (Abdel-Tawwab و همکاران، ۲۰۰۸). در ماهیان تغذیه شده با پودر گل میخک نیز سطح کربوهیدرات، پروتئین و چربی تغییراتی را نشان داد. این تغییرات می‌تواند با تغییر در سنتز و نسبت ذخیره این ترکیبات در عضله ماهی در ارتباط باشد (Abdel-Tawwab و همکاران، ۲۰۰۸). افزایش سطح پروتئین جیره در سطح ۱۵ درصد در ماهی کفال (اکبری و سندک‌زهی، ۱۳۹۵) و کپور معمولی (Abdulrahman و Ameen، ۲۰۱۴) گزارش شده است. این گزارشات با نتایج حاصل از این تحقیق مطابقت دارد. بر این اساس می‌توان بیان کرد که وجود پودر جلبک در جیره غذایی سبب شده تا در فرآیند متابولیسم، پروتئین مسیر اصلی خود یعنی مسیر سنتز بافت را طی نموده و به شکل پروتئین ذخیره گردد (Shalaby و همکاران، ۲۰۰۶؛

تشکر و قدردانی

تحقیق حاضر با حمایت مالی حمایت مالی دانشگاه ملایر و معاونت پژوهشی آن دانشگاه (۹-۸۴/۴۵۵) به انجام رسید که بدین وسیله نویسنده مراتب تشکر و قدردانی خویش را اعلام می‌دارد.

منابع

۱. ابراهیمی، ع.؛ تنگستانی، ر.؛ عزیزاده‌دوگیلایی، ا. و زارع، پ.، ۱۳۹۱. اثر سطوح مختلف اسانس سیر بر شاخص‌های رشد، تغذیه و ترکیب شیمیایی لاشه فیل ماهی (*Huso huso*) جوان پرورشی. مجله علوم و فنون دریایی. دوره ۱۱، شماره ۴، صفحات ۱ تا ۱۲.
۲. اکبری، پ. و سندک‌زهی، ا.، ۱۳۹۵. اثر پودر جلبک اسپیرولینا (*Spirulina platensis*) روی رشد، تغذیه، ترکیب شیمیایی و اسیدهای چرب لاشه ماهی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*). نشریه شیلات. دوره ۶۹، شماره ۱، صفحات ۱ تا ۹.
۳. بیابانی‌اسرمی، م.؛ سوداگر، م.؛ مازندرانی، م. و یوسفی، س.، ۱۳۹۶. اثر پودر اسپیرولینا بر رشد، بازماندگی، کاروتنوئید کل ماهیان پیش‌مولد و پرورش در مرحله لاروی ماهی گورامی کوتوله (*Trichogaster lalius*). علوم و فنون شیلات. دوره ۶، شماره ۱، صفحات ۲۱ تا ۳۵.
۴. رخشانی، م.؛ میردادره‌ریجانی، ج. و قرائی، ا.، ۱۳۹۷. بررسی قدرت بی‌هوشی و آسیب‌های بافتی اسانس نعناع فلفلی (*Mentha piperita*) در ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*). مجله علمی شیلات ایران. دوره ۲۷، شماره ۱، صفحات ۱ تا ۱۰.
۵. زرگری، ع.، ۱۳۷۶. گیاهان دارویی، جلد دوم. انتشارات دانشگاه تهران. ۱۰۴ صفحه.
۶. سلطانی، م.؛ غفاری، م.؛ خضرائی‌نیا، پ. و بکایی، س.، ۱۳۸۳. مطالعه اثرات بی‌هوشی اسانس گل میخک بر پارامترهای هماتولوژیک برخی آنزیم‌های خون و آسیب‌شناسی بافت‌های مختلف ماهی کپور معمولی. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران. دوره ۵۹، شماره ۳، صفحات ۲۹۶ تا ۲۹۹.
۷. صابریان‌جویباری، م.؛ قبادی، ش. و وطن‌دوست، ص.، ۱۳۹۶. تأثیر سطوح مختلف پربیوتیک A-MAX بر شاخص‌های رشد، بازماندگی و ترکیبات لاشه در بچه‌ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*). نشریه توسعه آبی پروری. دوره ۱۱، شماره ۱، صفحات ۷۷ تا ۸۵.
۸. عادل، م.؛ پورغلام، ر.؛ ذریه زهرا، ج.؛ صفری، ر. و قیاسی، م.، ۱۳۹۴. اثر سطوح مختلف عصاره نعناع فلفلی (*Mentha piperita*) بر شاخص‌های رشد، ترکیبات لاشه، باکتری‌های روده و بازماندگی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*) در مواجهه با باکتری

ابراهیمی و همکاران (۱۳۹۱). استفاده از پودر جلبک در جیره غذایی نقش مهمی در سنتز و متابولیسم چربی دارد به‌نحوی که استفاده از این ترکیب در جیره منجر به تغییر متابولیسم چربی شده و سبب ذخیره چربی در فصل زمستان‌گذرانی سیم دریایی می‌شود (Nakagawa و همکاران، ۱۹۸۷). در این مطالعه درصد عضله چربی در ماهیان کاهش نشان داد که با مطالعه (Mustafa و همکاران ۱۹۹۴) در بررسی کاهش چربی عضله ناشی از افزودن اسپیرولینا به جیره باس دریایی هم‌سو بود. درحالی‌که اکبری و سندک‌زهی (۱۳۹۵) افزایش چربی خام را در ماهی کفال تغذیه شده با سطح اسپیرولینا ۱۵ درصد گزارش نمودند. علت اصلی تغییر متابولیسم چربی به‌واسطه افزودن جلبک به جیره غذایی هنوز مشخص نیست. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که افزودن سطوح مختلف پودر گل میخک به جیره، اثرات معنی‌داری بر شاخص‌های رشد بچه‌ماهی انگشت‌قد ماهی کپور معمولی است. در انتهای دوره، ماهیان تغذیه شده باسه سطح پودر گل میخک اختلاف معنی‌داری را درخصوص کاهش شاخص‌های رشد نشان دادند ($P < 0.05$). با افزایش درصد پودر گل میخک اثرات نامطلوب حضور این ترکیب بر عملکرد رشد بیش‌تر می‌گردد. پیش از این چندین مطالعه عوارض جانبی استفاده از اسانس گل میخک را در ماهیان بیمار شده با آن بیان کرده‌اند (سلطانی و همکاران، ۱۳۸۳؛ Velíšek و همکاران، ۲۰۰۵a؛ Velíšek و همکاران، ۲۰۰۵b). درحالی‌که استفاده از گیاه نعناع فلفلی سبب تا ۵ درصد سبب بهبود عملکرد رشد و کاهش ضریب تبدیل غذایی گردید (عادل و همکاران، ۱۳۹۴). این نتایج با نتایج این تحقیق هم‌سو نمی‌باشد. عملکرد بهینه نعناع فلفلی بیش‌تر به حضور ترکیبات منتون و متیل استات نسبت داده می‌شود (Mahboubi و Haghi، ۲۰۰۸). ترکیبات مختلف غذایی اثرات متفاوتی بر ترکیب شیمیایی بدن دارند، به‌طوری‌که ترکیب شیمیایی بدن ماهیان مرتبط با گونه ماهی، نوع غذا، مقدار غذا و درصد غذادهی، فرمولاسیون غذا و دمای آب قرار می‌گیرد (Hung و همکاران، ۱۹۸۷). نتایج مطالعه حاضر نشان داد که استفاده از سطوح مختلف پودر گل میخک تأثیر معنی‌داری بر ترکیبات بدن ماهی نداشته است. نتیجه مشابه‌ای در مطالعه اثر عصاره نعناع فلفلی بر ترکیب بیوشیمیایی ماهی قزل‌آلای گزارش شده است (عادل و همکاران، ۱۳۹۴). در مجموع نتایج حاصل از این مطالعه بیانگر آن است که استفاده از اسپیرولینا به ویژه در سطح ۵ درصد در جیره بچه‌ماهی انگشت‌قد کپور معمولی می‌تواند سبب بهبود عملکرد رشد و در سطح ۱۵ درصد جیره سبب کاهش سطح چربی لاشه گردد. درصورتی‌که استفاده از پودر گل میخک سبب کاهش راندمان رشد و عدم تغییر ترکیب بیوشیمیایی بدن در بچه‌ماهی انگشت‌قد کپور معمولی می‌گردد.

- accumulation in red sea bream. *Suisansozoku*. Vol. 42, pp: 363-369.
۲۴. Nakagawa, H.; Kasahara, S. and Sugiyama, T., 1987. Effect of Ulva meal supplementation on lipid metabolism of black sea bream, *Acanthopagrus schlegeli* (Bleeker). *Aquaculture*. Vol. 62, pp: 109-121.
۲۵. Nandeesh, M.C.; Gangadhara, B.; Manissery, J.K. and Venkataraman, L.V., 2001. Growth performance of two Indian major carps, catla (*Catla catla*) and rohu (*Labeo rohita*) fed diets containing different levels of Spirulina platensis. *Bioresour. Technol.* Vol. 80, pp: 117-120.
۲۶. Promya, J. and Chitmanat, C., 2011. The effects of Spirulina platensis and cladophora algae on the growth performance, meat quality and immunity stimulating capacity of the African Sharp tooth Catfish (*Clarias gariepinus*). *International Journal of Agriculture and Biology*. Vol. 13, pp: 77-82.
۲۷. Ramakrishnan, M.C.; Haniffa, M.; Manohar, M.; Dhanaraj, M.; Arockiaraj, A.J.; Seetharaman, S. and Arunsingh, S.V., 2008. Effects of Probiotics and Spirulina on Survival and Growth of Juvenile Common Carp (*Cyprinus carpio*). *The Israeli Journal of Aquaculture Bamidgheh*. Vol. 60, pp: 128-133.
۲۸. Saroch, J.D.; Shrivastav, R.; Manohar, S. and Quereshi, T.A., 2012. Effect of Spirulina impregnated feed on the fingerlings of Catla (*Catla catla*). *Journal of Chemical, Biological and Physical Sciences*. Vol. 27, pp: 55-67.
۲۹. Shalaby, A.M.; Khatlab, Y.M. and Abdel rahman, A.M., 2006. Effects of garlic (*Allium sativum*) and chloramphenicol on growth performance, physiological parameters and survival of Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*). *Journal of Venomous Animals and Toxins Including Tropical Diseases*. Vol. 12, pp: 172-201.
۳۰. Subramanian, A. and Balasubramanian, U., 2014. Effect of spirulina on growth and biochemical performance in common carp *Catla catla* and *Labeo rohita* (Fingerlings). *International Journal of Research in Fisheries and Aquaculture*. Vol. 4, pp: 140-144.
۳۱. Teimouri, M.; Amirkolaie, A.K. and Yeganeh, S., 2013. The effects of Spirulina platensis meal as a feed supplement on growth performance and pigmentation of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Aquaculture*. Vol. 396, pp: 14-19.
۳۲. Tokur, S.; Ozkütük, E.; Atici, G.; Ozyurt, C.E. and Ozyurt, E., 2006. The effects of frozen storage at -18°C on the chemical and sensory qualities of fish fingers produced from unwashed and washed mirror carp (*Cyprinus carpio*) mince were investigated. The amounts of moisture, crude protein, lipid, crude ash, ω3 polyunsaturated. *Food Chemistry*. Vol. 151, pp: 55-70.
۳۳. Tongsiri, K.A. and Yuwadee, P., 2010. Effect of Replacing Fishmeal with Spirulina on Growth, Carcass Composition and pigment of the Mekong Giant Catfish. *Asian Journal of Agricultural Sciences*. Vol. 2, pp: 106-110.
۳۴. Velíšek, J.; Svobodová, Z. and Piačková, V., 2005b. Effects of clove oil anesthesia on Rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Acta Veterinaria Brno*. Vol. 74, pp: 139-146.
۳۵. Velíšek, J.; Svobodová, Z.; Piačková, v.; Groch, L. and Nepejchalova, L., 2005a. Effects of clove oil anesthesia on common carp (*Cyprinus carpio* L.). *Veterinaria Medicine*. Vol. 50, pp: 269-275.
۳۶. Volkman, H.; Imianovsky, U.; Oliveira, J.L.B. and Santanna, E.S., 2008. Cultivation of arthrospira (*Spirulina platensis*) in desalinator wastewater and salinated synthetic medium: protein content and amino-acid profile. *Braz. J. Microbiol.* Vol. 39, pp: 98-101.
۹. علیشاهی، م.؛ سلطانی، م.؛ مصباح، م. و زرگر، ا.، ۱۳۹۱. اثرات تحریک ایمنی و رشد لوامیزول، ارگوسان و سه عصاره گیاهی در ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*). *مجله تحقیقات دامپزشکی*. دوره ۶۷، شماره ۳، صفحات ۵۹ تا ۶۷.
۱۰. مهرابی، ی.، ۱۳۸۷. مطالعه مقدماتی اثر بی هوش کنندگی پودر گل میخک بر روی ماهی قزل آلائی رنگین کمان. پژوهش و سازندگی. شماره ۸۵، صفحات ۴۱ تا ۴۲.
۱۱. Abdel-Tawwab, M.; Ahmad, M.H.; Abdel-Hadi, Y.M. and Seden, M.E.A., 2008. Use of spirulina (*Arthrospira platensis*) as a growth and immunity promoter for Nile tilapia, *Oreochromis niloticus* (L.) fry challenged with pathogenic *Aeromonas hydrophila*. 8th International Symposium on Tilapia in Aquaculture. pp: 1015-1032.
۱۲. Abdulrahman, N.M. and Ameen, H.J., 2014. Replacement of fishmeal with microalgae spirulina on common carp weight gain, meat and sensitive composition and survival. *Pakistan Journal of Nutrition*. Vol. 13, pp: 93-100.
۱۳. AOAC. 1995. Official Methods of Analysis, Association of Official Analytical Chemists International. 4th edition. Arlington, VA, USA. 634 p.
۱۴. Capelli, B. and Cysewski, G.R., 2010. Potential health benefits of spirulina microalgae. *Nutrafoods*. Vol. 9, pp: 19-26.
۱۵. Evaz-Zadeh Samani, H.; Banaee, M.; Shoukat, P.; Noori, A. and Mousavi Dehmoredi, L., 2017. Protective effects of dietary spirulina platensis against cadmium-induced oxidative stress in gills of rainbow trout. *IJT*. Vol. 11, pp: 5-12.
۱۶. Güroy, B.; Sahin, I.; Mantoglu, S. and Kayali, S., 2012. Spirulina as a natural carotenoid source on growth, pigmentation and reproductive performance of yellow tail cichlid *Pseudotropheus acei*. *Aquaculture International*. Vol. 20, pp: 869- 878.
۱۷. Hosseini, S.M.; Khosravi-Darani, K. and Mozafari, M.R., 2013. Nutritional and medical applications of spirulina microalgae. *Mini Rev Med Chem*. Vol. 13, pp: 1231-1237.
۱۸. Hung, S.S.O.; Lutes, P.B. and Conte, F.S., 1987. Carcass proximate composition of juvenile white sturgeon (*Acipenser transmontannus*). *Comparative Biochemistry and Physiology Part A*. Vol. 1, pp: 269-272.
۱۹. Ibrahim, F.; Quwehand, A.C. and Salminen, S.J., 2004. Effect of temperature on invitro adhesion of fish probiotics. *Microbial ecology in health and disease*. Vol. 16, pp: 222-227.
۲۰. James, R.; Sampath, K.; Thangarathinam, R. and Vasudevan, I., 2006. Effect of dietary spirulina level on growth, fertility, coloration and leucocyte count in red swordtail, *Xiphophorus helleri*. *The Israeli Journal of Aquaculture-Bamidgheh*. Vol. 58, pp: 97-104.
۲۱. Mahboubi, M. and Haghi, G., 2008. Antimicrobial activity and chemical composition of *Mentha pulegium* L. essential oil. *Ethnopharmacology*. Vol. 19, pp: 325-327.
۲۲. Mohammadrezaei, D.; Tayebi, L.; Sobhanardakani, S. and Cheraghi, M., 2011. Growth performance and food conversion ratio of Persian sturgeon (*Acipenser persicus*) at different level of dietary protein. 2nd International Conference on Environmental Science and Technology, IACSIT Press, Singapore. IPCBEE. Vol. 6, pp: 365-367.
۲۳. Mustafa, M.G.; Umin, T.; Miyake, H. and Nakagawa, H., 1994. Effect of Spirulina Sp meal as feed additive on lipid